

Polskiej młodzieży Patronie

t. i m.: ks. Z. Piasecki
harm. B. Pyziak

Diecezjalne Studium
Organistowskie w Rzeszowie

Materiały formacyjne dla organistów *Kwiecień 2018*

1. Pol - skiej mło - dzie - ży Pa - tro - nie, Świę - ty Sta - ni - sła - wie,
2. W Ho - stię wpa - trzo - ny w po - ko - rze, Świę - ty Sta - ni - sła - wie,

Wzno - sim do Cie - bie swe dło - nie, mo - dłów na - szych chór.
W ser - cu wy - ku - wasz ład bo - ży, wie - lką du - cha moc.

Refren
Ty pro - wadz nas przez trud i znój na Chry - stu - so - wy szlak.

Niech świe - ci nam wciąż przy - kład twój, Ma - tki Kró - lo - wej a - nie - lski znak.

Drodzy Duszpasterze i Organisci!

W bieżących materiałach formacyjnych podajemy kolejny fragment Instrukcji Konferencji Episkopatu Polski o muzyce kościelnej dotyczący muzyki w liturgii Mszy świętej funkcji w liturgii. Zachęcamy do lektury.

Ponadto z racji przeżywanego w kościele w Polsce roku związanego z postacią św. Stanisława Kostki podajemy pieśń: *Polskiej młodzieży Patronie* (tekst i melodia ks. Z. Piasecki, harmonizacja B. Pyziak).

O muzyce w liturgii Mszy świętej z

Instrukcji Konferencji Episkopatu Polski o muzyce kościelnej

(rozdział III, nr 13-21)

1. Tajemnica Eucharystii jest zbyt wielka, *ażeby ktoś mógł pozwolić sobie na traktowanie jej wedle własnej oceny, która nie szanowałaby jej świętego charakteru i jej wymiaru powszechnego*. Należy przestrzegać wszystkich norm dotyczących Mszy świętej, które znajdują się w *Ogólnym wprowadzeniu do Mszału rzymskiego*.
2. Wszystkie śpiewy mszalne powinny być zgodne z czynnością świętą, z treścią dnia lub okresu liturgicznego i zatwierdzone przez kompetentną władzę diecezjalną. Pomocą w ich wyborze są teksty liturgiczne (antyfony, modlitwy, czytania). Należy korzystać z bogatego skarbca polskich pieśni kościelnych i troszczyć się o jego powiększanie. Części stałych Mszy świętej, a także psalmu responsoryjnego, nie wolno zastępować innymi śpiewami.
3. Niektóre części Mszy świętej mogą być śpiewane w różnych językach. Dotyczy to zwłaszcza liturgii z udziałem większej grupy obcokrajowców. Niezależnie od tego, szczególnie zaleca się śpiew w języku łacińskim.
4. Należy zwrócić uwagę na dwojaki charakter śpiewów: jedne są samodzielnym obrzędem, inne towarzyszą obrzędowi. Sprawowanie liturgii wymaga uzgodnienia czasu trwania śpiewu z akcją liturgiczną.
5. Przed rozpoczęciem celebracji zaleca się wykonywanie muzyki sakralnej. Podczas gromadzenia się wiernych ma ona pomóc w tworzeniu atmosfery modlitewnego skupienia.
6. Obrzędy wstępne:
  - a) Śpiew na wejście *rozpoczyna celebrację, umacnia jedność zgromadzonych, wprowadza ich umysły w przeżywanie misterium okresu liturgicznego lub święta oraz towarzyszy procesji kapłana i usługujących*. Wykonuje się antyfonę lub inny śpiew zatwierdzony przez władzę kościelną.
  - b) *Panie, zmiłuj się nad nami (Kyrie)* jest śpiewem litanijnym wykonywanym naprzemiennie z uwzględnieniem całego zgromadzenia lub samodzielnie przez zespół śpiewaczy. Ta sama zasada dotyczy trzeciej formy aktu pokuty.
  - c) Hymn *Chwała na wysokości Bogu (Gloria)* rozpoczyna kapłan, kantor lub zespół śpiewaczy. Śpiewają go wszyscy razem albo naprzemiennie. Może być wykonany także samodzielnie przez scholę lub chór.
  - d) Kolekta powinna być albo w całości śpiewana, albo w całości recytowana; po wezwaniu do modlitwy należy zachować chwilę milczenia.
7. Liturgia słowa Bożego
  - a) Lekcje wolno śpiewać jedynie według melodii zamieszczonych w *Lekcjonarzu*. Po czytaniu można odśpiewać kończącą formułę z aklamacją.
  - b) Psalm responsoryjny jest medytacją nad usłyszanym słowem Bożym i stanowi integralną część liturgii słowa. Wykonuje go psalterzysta z miejsca proklamacji słowa Bożego w formie responsoryjnej (wierni odpowiadają refrenem) lub w sposób ciągły bez refrenu. Zamiast psalmu można wyśpiewać *Graduał*. Śpiew po czytaniu wykonuje się jednogłosowo, refren może być także realizowany wielogłosowo.
  - c) Sekwencję przed *Alleluja* śpiewa zespół śpiewaczy lub kantor. Może ją wykonać w postawie siedzącej całe zgromadzenie.
  - d) Aklamacja przed czytaniem Ewangelii powinna być śpiewana, w przeciwnym razie można ją opuścić. *Wszyscy, stojąc, wykonują tę aklamację pod przewodnictwem scholi albo kantora oraz ją powtarzają; werset zaś śpiewa schola albo kantor*. W uroczystych celebracjach po proklamacji Ewangelii można powtórzyć samą aklamację bez wersetu.
  - e) Ewangelię można śpiewać jedynie według melodii zamieszczonych w *Lekcjonarzu*. W przypadku czytanej Ewangelii zaleca się śpiew dialogu i końcowej aklamacji.
  - f) *Wyznanie wiary (Credo)* w celebracjach bardziej uroczystych zaleca się śpiewać. Intonuje je przewodniczący liturgii, kantor lub zespół śpiewaczy, a wykonuje całe zgromadzenie razem albo naprzemiennie.
  - g) Wezwania modlitwy powszechnej mogą być śpiewane przez diakona, kantora lub inną osobę. W przypadku czytanych intencji można śpiewać samo wezwanie z aklamacją. Zaleca się śpiew końcowej modlitwy.